

Khi Nào Biết Mình GIÀ?

Mỗi khi nghe ai khen sao anh hay chị, ông hay bà còn “trẻ quá”, thì thế nào cũng bẽn-lẽn ống-ẹo nói ngược lại rằng thì là “già khú đế rồi” còn gì nữa đâu! Nhưng thực ra để muốn được nghe khen tiếp. Sau đây là những triệu chứng để nhận ra thực tình mình đang đi vào con đường già cỗi:

1- Nam thường hay kể chuyện ngày xưa, bạn bè đã được nghe câu chuyện đó nhiều lần rồi, nhưng cứ nhắc đi nhắc lại như mới kể lần đầu. NÓ dữ dội quanh bàn nhậu, bên chầu café, kể toàn những chuyện tưởng tượng từng có một thời oanh-oanh liệt-liệt, nay chỉ khoe chuyện oanh, dấu chuyện liệt. Khoe chuyện đi họ p với ông tướng này, nhưng dấu chuyện bà tướng nọ sai lái xe chở con sen đi chợ, mang quần áo đi giặt!

2- Nữ kể chuyện bệnh tật cho nhau nghe, chỉ dẫn cho nhau thuốc trị bệnh đau nhức, bệnh nấm làm ngứa cửa... và cho nhau thuốc đã dùng còn dư. Khen ông bs này tay mát, trách bà bs kia hách xì-xăng. Nhưng tuyệt đại đa số bị mắc bệnh “Than” nên mỗi khi có chương trình hội thoại y tế của các bác sĩ trên các đài phát thanh là tranh nhau gọi vào khai bệnh, toàn là bệnh phụ khoa. Dù là chương trình của bác sĩ nhãn khoa, nha khoa cũng xoay dọc cái hình vẽ mắt miệng xuống để hỏi về bệnh đàn bà!

3- Các bà thường cùng tranh nhau kể về sự thành công của con cháu. Con của em hả? Các cháu toàn là tốt nghiệp các trường đại học Bakery*(?), trường Ox-forte(?), bết lấm thì cũng “eo-ơi” (UCLA). Cháu gái út cũng vừa tốt nghiệp bằng C.C M.D*(?).

- “Thằng cả nhà em mới mua thêm căn nhà ngoài... biển Longbeach để cho mẹ ở nhưng vợ nó lại tính mua cho em căn biệt thự trên Đồi-Hồng**”. (Rose Hill)

4- Nam thì Nő ngoài đường nhiều hơn, về tới nhà thì nghiêm nghị, hà tiên lời nói nên khí tồn tại dạ dày, phát sinh thói hư “địt” liên miên, đánh rắn có tiếng gây ô nhiễm môi trường. Nữ thì nói nhiều là chuyện thường, nhờ vậy tránh được bệnh trung-tiện.

5- Bất luận nam hay nữ, ăn cơm tối xong là mở TV để ngủ gật, vào giường nằm thì trần trộc than rằng khó ngủ, than xong rồi ngáy, bốn năm giờ sáng là tỉnh dậy, rồi lục đục, chẳng làm được chuyện gì ra hồn, gây ôn ào cho người khác thức dậy.

6- Đàn ông thì gội đầu mau hơn rửa mặt (hói), bắt đầu nuôi một vài sợi lông dài ở cằm để thỉnh thoảng vuốt chơi, không thèm nhổ tóc bạc nữa, thích tìm hiểu những loại thuốc nhuộm tóc đen,

thường đứng trước gương gồng cánh tay xem con chuột. Vòng số 2 càng ngày càng phát triển.

7- Nữ thì không chịu nhổ lông tao mà đi trống lông mi, nhổ lông mà. Tắm thì nhanh, lau tùng phần hơn là tắm toàn bộ. Thời gian đứng trước gương càng ngày càng lâu hơn, phùng mang trợn mắt xem da nhăn tới độ nào. Hai tay nâng hai bên, so sánh to nhỏ, bên bầu bên mướp rồi trách thầm: “*Cũng tại thằng chả*”. Nhìn hàng hóa hiệu Victor xì-kít mà than vắn thở dài, ôi thời vàng son nay còn đâu! Chỉnh trang toàn bộ hay từng phần? Có đau lám không? Có nguy hiểm không? Nhớ ngủ luôn thì sao?

8- Nam dùng kem đánh răng loại extra-whitening để mong tẩy ố vàng nước trà, café, khói thuốc. Ua lấy tay ngoáy lỗ mũi, vê vê sợi lông nào dài thì... giựt cái phứt. Xía răng bằng móng ngón tay út rồi len lén đưa lên mũi hit hit.

9- Đàn ông thường nhìn bằng quơ lên trần nhà làm thơ trong lúc chờ đợi nước tiểu xuất ngoại, đi xong là vẩy nhiều lần, vẩy lung tung thường làm ướt sàn nhà dưới chân, để lại vết ẩm trên quần và nhất là ưa quên đóng cửa sổ.

10- Thường lén xem những hình playboy và liếc trộm quý vị phụ nữ mặc áo xé cổ. Muốn mua cái CD Yến-Vi nhưng lại mắc cở, ngại hỏi cô chủ tiệm Vidéo. Tưởng tượng thì nhiều mà thực hành chẳng bao nhiêu!

11- Cảm thấy sung sướng và sẵn sàng nhào tới giúp đỡ khi có quý cô ngoắc tay cần “hép” (help). Xe em hết bình ư? Không sao, chờ chút xíu anh nối dây của anh sang rồi sạc cho đầy bình em. Em cần mấy đồng lẻ để đổ sảng hả? Anh còn có mỗi hai chục, em cầm hết đi. Ăn thua gì, đồng hương giúp nhau tí tinh mà. Nhưng khi về tới nhà thì giả đò lảng tai, không nghe gì cả, kiêm cách lánh mặt khi biết vợ cần “hép” một tay hay sắp hỏi đã đổ sảng vào xe chưa?

12- Đàn Ông đi gom thật nhiều báo free nhưng chỉ tìm đọc những trang cáo phó hoặc phân ưu. Tìm trang kết bạn thư tín, đọc những mẫu nhẫn tin “cạo gió, mát xa”.

13- Quý bà thích sưu tầm và tích lũy chai lọ, ly nhựa, ly mốp, túi zip-cốp sau khi dùng rồi, đem rửa sạch cất đi.

14- Cuối tuần các con rủ đi tắm biển thì đem theo ghế xếp và mền.

15- Đi nhà hàng “on giu khen ít” thì lấy đầy dĩa, ăn không hết, thấy bíp tép hấp dẫn thì ngó nhiều hơn ăn. Di dự tiệc cưới thì thích “to-go”, đem về để trong tủ lạnh chờ cho tới lúc lên men xanh mới đem đi đồ!

16- Con cháu tặng quà vào những ngày kỷ niệm thì nói rằng không cần, nhưng chúng mà quên thì thở dài than buồn, nhẹ thì nói tui nó lơ mình rồi, nặng thì ví von: “mả cha xa hơn cái... quần vợ”.

17- Cả ngày chỉ thích kể cho con cháu nghe chuyện đời xưa, chuyện hồi mấy chục năm về trước còn nhớ, nhưng lại luôn miệng hỏi có đứa nào thấy cái chìa khóa xe tao để đâu không? Rõ ràng bố mới cầm dây mà. Cái ví của mẹ vừa mới để dây đứa nào mang đi rồi? Thực ra thì cả chìa khóa và ví đang cầm trên tay mình!

18- Lâu ngày mới gặp lại bạn bè thì mau mắn xin số phon và địa chỉ rồi ngay ngày hôm sau đã quên không biết cất chúng ở đâu, Cho bạn bè số cell phon nhưng không bao giờ “on” mà thường xuyên off. Thích xài cell phon kiểu cũ, vì cho rằng nó tốt hơn, bền hơn kiểu hiện đại. Thực ra là ngại xin tiền con. Lúc nào cũng tỏ ra bận rộn với công việc trước mặt bạn bè nhưng có quá nhiều thì giờ để nói phét.

19- Trong các buổi hội họp tiệc tùng, thường liếc nhìn cổ, tai, tay của các bà bên cạnh hơn là nhìn lên sân khấu.

20- Các nam nhân thì bắt đầu ngại lái xe đi xa, nhất là đi dự các tiệc cưới tối, thèm có tí men mà chẳng dám, chỉ chờ khi nào “bả xả bả lái” thì mới uống.

21- Và cuối cùng là di sưu tầm những đặc tính của những người đang về già để đăng lên báo Con Ong Việt.

C.VanTo

(* Lò bánh mì - * bò mông - * Nhã trang đổi Hồng - * C.C.M.D : chà chân Mỹ Den.)

Khi Nào, “Lòng” thật bình yên,
không nhúc nhích thì biết là
mình đã già